

Маҳфуза Йўлдошева

КУЗИНГДА ҚУЁШ БОР

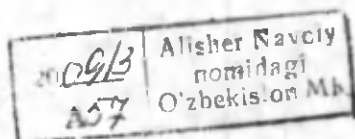
Шеърлар

«Фарғона» нашриёти

84(59)6-5

KUENSH BOB
KUZNETSA

HD 35069
0

Нашриётчи «Фарғона»

© М.Йўлдошева, «Фарғона» нашриёти

НОН

Нондир бебаҳо неъмат,
Ёқади кекса-ёшга.
Бувижоним ёпган нон
Ўхшаб кетар қуёшга.

Ўзи хушбўйдир бирам,
Ҳидласанг тўйдиради.
Бир тишлаб олай десанг,
Тилингни куйдиради.

Бувим мени эркалаб
Ғули-ғунчам дейдилар.
Завқдан қизарса юзим,
Ширмон кулчам дейдилар.

Бувинг бўлса қандай соз,
Эркалайди, суяди.
Нон ёпса энг яхшисин
Сенга олиб қўяди.

Ўйин қочиб кетмайди,
Кел, ёнимга, ўртоқжон.
Бизни кутяпти ахир
Бувим ёпган иссиқ нон.

Исмингни Қувонч деб қўйсам бўларкан,
Борлигинг толега йўйсам бўларкан.
Сендай ширин бахтни беришин билсам,
Ўйнасам бўларкан, кулсам бўларкан.

Юз-кўзин ўзимга ўхшаб берганим,
Жаннатни пойимга тўшаб берганим.
Тиллари бийроним, эй митти жоним,
Сен Ҳумо қушимни ушлаб берганим.

Чин бўлсин Тангрига етгани нолам,
Сенинг билан гўзал, беташвиш олам.
Яшнаб умрим бега, куксим тоғ этиб;
Жоним куртагидан очилган лолам,
Болам!

ОНАМДАН СЎРА

Ҳаммадан ҳам чиройлиман мен,
Ҳаммадан ҳам яхшиман ўзим.
Кипригимга ғаш бўлар майса,
Юлдузларга ўхшайди кўзим.

Сойлар сочларимнинг синглиси,
Қошларимга ўхшайди ҳилол.
Гўзалларнинг гўзали дея,
Айтаверинг мени бемалол.

Ҳаммадан ҳам чиройлиман мен,
Кўзингни оч каттароқ, қара.
Ҳаммадан ҳам яхшиман ўзим,
Ишонмасанг онамдан сўра!

ВАТАН

Онамсан, дегани онамдан уялдим,
Отамсан, дегани кўрқдим отамдан,
Мени сени ҳеч кимга ўхшатолмадим,
Сен менинг ўзимга ўхшайсан, Ватан.

Алпомишларингни орзу қилмайман,
Уялиб кетаман Барчин опамдан.
Маккор париларни жиним суймайди.
Гўрўғли оғамдан ёмон хафаман.

Богинг мақтай десам мақтовга лим-лим,
Тоғинг мақтай десам мақтовга тўла.
Юз минглаб мақтовлар дармон бўлмаган,
Мен дардли дилинг деб ўлай бир йўла.

Худонинг муборак омонатини
Жойлаган бўғзимга ўхшайсан, Ватан.
Мен сени ҳеч кимга ўхшатолмадим,
Сен менинг ўзимга ўхшайсан, Ватан.

ҚЎЛҚОПИМ

Мана менинг қўлқопим,
Ўн бармоққа ўн қопим.
Тўқилгандир мустаҳкам,
Жимжимадор гули ҳам.

Байрамга совға қилиб,
Кўлимга лойиқ билиб,

Ўғлим бўлсин шод-хуррам
Деб келтирдилар дадам.

Қўлқопим кийиб олиб,
У ён, бу ён ўтаман.
Ўртоғимга мақтаниб,
Энди қорни кутаман.

НИМЖОН БОЛА, СОҒЛОМ БОЛА

Қовоғи солиқ,
Ранглари олиқ
Нимжон боланинг.

Лаблари гунча,
Яноғи кулча
Соғлом боланинг.

Юзи тиришган,
Лаби буришган
Нимжон боланинг.

Ўртоқлари кўп,
Тили «лаббай, хўп!»
Соғлом боланинг.

Ўзи қизғанчиқ,
Кўнгли ҳам инжиқ
Нимжон боланинг.

Олгани дуо,
Баҳоси аъло
Соғлом боланинг.

Берайлик ёрдам.
Булсинлар бардам
Нимжон болалар!

Купайсин юртда,
Кийик, бургутдай
Соғлом болалар!

*Она кўнгли болада
Бола кўнгли далада.*

Халқ мақоли

Она кўнгли болада,
Бола кўнгли қайдадир.
Боладай гўр бу кўнгил
Кечмишларин айтадир.
Меҳрингдан бошқа туйғу
Чаканадир, майдадир.
Ватан деб англаганим
Ўзингмасми, онажон?!

Зангори-ю бепоён
Даласидан зерикдим,
Қучай десам багри қон
Лоласидан зерикдим.
Майсанинг бошин эккан
Жаласидан зерикдим,
Шудринглардан бегубор
Кўзингмасми, онажон?!

Муҳаббатим, куйимни
Ноламга бериб қўйдим,

Жилвасига учдимми,
Оламга бериб қўйдим.
Кўнглим ҳам ўзимдамас,
Боламга бериб қўйдим,
Қуёшдан нурлирогим
Ўзингмасми, онажон?!

Кенгликларнинг ишқини
Кўнглимдан отгим келди,
Тиззангга бошим қўйиб,
Кўзингга ботгим келди.
Авлиёдай дунёни
Бир пулга сотгим келди.
Дуолардай сеҳри бор
Сўзингмасми, онажон?!
Ватан деб англаганим
Ўзингмасми, онажон!

ВАТАН НИМА?

Ёз келди қандай маза!
Анҳорда чўмиламан.
Чўмилиб бўлиб роса,
Қумларга кўмиламан.

Ариқларга қогоздан
Ясаб оқиздим кема,
Кўприкка ётиб олиб
Англадим: Ватан нима?

ЭЪЗОЗ

Онасин эъзозлаган
Икки дунёси обод.
Боласин эъзозлаган
Келажак этар бунёд.

Эъзозла дўст неки бор
Гўзалликка доирни,
Эъзозласанг шоирни
Кўнгил обод бўлади.

ОЛҒИРЛИК ҲАҚИДА ШЕЪР

Тўппонча отилди,
Тепки босилди,
Бир ўқ билан икки қуёнча ўлди.
Шундай қудратлими уддабуронлик –
Шундай омадлими-
Ёки ғирромлик!
Бироз ўйга толиб хайрият, дейман,
Хайрият, ёвузлик кутмаганлар кўп.
Умида тўппонча тутмаганлар кўп.
Дунёни олғирлар босса шу тобда,
Қуёнлар кирарди “Қизил китобга”.

ИЛТИЖО

Кўнглимга гард берма, Худойим,
Дўстимга панд берма, Худойим
Умр бергин ота-онамга,
Боламга дард берма, Худойим.

Ҳар не берсанг пок бер, тоза бер,
Қувонч берсанг мул бер, роса бер.
Акамга бер тоғлар қаддини,
Синглим учун гул андоза бер.

Ошиқ қалбнинг нидоси менда,
Ҳар мазлумнинг дуоси менда.
Ўзинг қодир, меҳрибонимсан,
Ҳар дуонинг бажоси сенда.

Кўнглимга гард берма, Худойим,
Дўстимга панд берма, Худойим.
Хавотирла сўрайвераман:
Боламга дард берма, Худойим.

СЕВГИЛИМ

Севгилим, кўзингла қуёш бор,
Севгилим, кўзимда кўз ёш бор.
Зирқираб оғрийди жон-жоним,
Бу йўлга кирдикми чидаш бор.

Севгилим, кўзингла осмон бор,
Севгилим, кўнглимда гумон бор.
Урмаса йўлдан деб қўрқаман,
У дунё, бу дунё ёмон бор.

Севгилим, қуёшга айлангин,
Нурингла силагин бошимни.
Меҳриндан севиниб йигласам,
Лабингла артиб қуй ёшимни.

Севгилим осмоним бўл ўзинг,
Ва чексиз бағрингга бос мани.
Ё қўлим етмаса бўйнингга
Орзулар дорига ос мани,
Севгилим...

Мен сени кўрганман нариги дунёда,
Худо толеимни битаётган пайт.
Аршнинг фариштаси лавҳига битди
“Булар бир-бирига” деган сирли байт.

Тақдир учраштирди бизни ерда ҳам,
Эсладинг манглайда таниш хатимдан.
Сочларим илашди тугмаларингга,
Кўнглингга ўт кетди муҳаббатимдан.

Бирга бўлолмасак бунда иккимиз,
Ўксима, иймонинг бўлсин зиёда.
Худонинг айтгани бўлар барибир,
Мен сени кутаман нариги дунёда.

КУЛИБ ТУРИБ...

Худо берди омонат жоним,
Юрагимга ажиб нур солди.
Бир бандаси боқди-ю, эвоҳ,
Кулиб туриб жонимни олди.

Бир кун кўрдим онажонимнинг
Маънос кўзи хаёлга толди.
Кўз ёшларин беркитиб онам,
Кулиб туриб жонимни олди.

Кеча келиб ганим дегани
Кир қўлини бағримга солди.
Туни ҳасад, гийбат билгани –
Кулиб туриб жонимни олди.

Билмам эрта шайтон ё Раҳмон
Қайси бири олар ёнимни.
Мени йўқлаб келса Азроил
Кулиб туриб берай жонимни.

Шамол, қулоғимга ўқима Ёсин,
Юзимни силама дераза парда.
Кўзтикан, кўзимдан бўсалар олгин,
Тилим, тийилиб тур тўкмай заҳардан.

Она, товонингни кўтарақол тез,
Юрагим пойингга ташлайман, мана.
Кетгунимча келма, опажоним куз,
Кетсам ғанимларим қилар тантана.

Йиги, томоғимга тиқилма бирпас,
Севги, юрагимни тинч қўй бугундан.
Мен доим кўзимдан олганман нафас,
Жоним ҳам чиқади икки кўзимдан.

Сўрайвериб бугун гунг бўлди тилим,
Айтганим кўп эди ўзингга, Худо!
Мен сени миллион йил кутдим, сеvgилим,
Келмадинг, кетяпман жоним. Алвидо!

БИР КУНИ

Бир куни у шундай кун эрур,
Дунёда бор шоир кўмсайди.
Ўша кун мени дард ўлдириб,
Ишқинг оёғига кўмсайди.

Бир куни маҳшарнинг эртаси,
Раҳмидан умидвор тураман.
Ва бўлиб Оллоҳнинг эркаси,
Жаннатда югуриб юраман.

Бир куни тўйимиз бўлади,
Худойим меҳрибон ҳар ишда.
Сен навкар гилмонлар ичинда,
Мени ясантирар фаришта.

Бир куни ёнингга қайтаман.
Минг йиллик армонлар ўлади.
Танимай қоласан, ўшанда
Елкамда қанотим бўлади...

Мен унча чиройли эмасман,
Қоматим гўзалмас, кўримсиз.
Мен сизни севаман демасман,
Нимага сиз мени севдингиз?

Юракда ишқингиз чўғмиди,
Тақдирдан кўнглингиз тўқмиди,
Дунёда бошқа қиз йўқмиди,
Нимага сиз мени севдингиз?

Дил қасрин очмадим ҳеч кимга,
Қароғим тўлдилар ашкимга,
Жонингиз чидарми рашкимга,
Нимага сиз мени севдингиз?

Пинҳондир юракнинг овози,
Овозим босарми тарози,
Меҳрибон онангиз норози,
Нимага сиз мени севдингиз?

ФИЛОЛОГИК ШЕЪР

Севги сўзин таҳлил қилайлик,
Жарангли, жарангсиз товушлар.
Нега оддий шу сўз туфайли
Яшаяпман юрак ҳовучлаб.

Севги сўзин мисол келтириб,
Домла ўзгармади, кулмади.
Уни мавҳум дели, йўқ деди,
У қалбимда борку, билмади.

Севги баъзан «эга» бўлармиш,
Тушунмадим негалигини.
Домла билсин қаердан севги
Доим қалбга эгалигини.

Хуллас, илғолмадим ҳеч сўзни,
Халқлар борку ахир минг тилли.
Бошқа экан домла айтган сўз,
Менинг севгим бошқа шекилли.

ДУГОНАМ НИГОРАГА

Севиб қолганингга миллион йил бўлди,
Атиги икки йил талабаликка.

Ширин хаёлингни, жоним, ким бўлди?
Яна ўша ишқсиз “грамматика”

Хаёл, сендай ширин олам бормиди,
Сендан биров мендай умидвормиди?
Ишқ аҳли бир томон, сиз-чи бир томон
Домла, бунда сизга нима бор эди?

-Нега тушунмайсиз фонетикани?
-Кечирасиз, домла, узр, ҳалиги...
Шу пайт деразадан мўралаб қочар,
Севиб қолган телба талабалигинг.

Ё Оллоҳ десангу, қанот берса Ҳақ,
Шарғта деразага кўксингни урсанг.
Дунёда энг қийин саволдан қочиб
Хув чинор ниҳода ўзингни кўрсанг.
Севиб қолганингга 1000000 йил бўлди...

Кун қиёмга келиб толиқди,
Болиш қилди бир қоя-тошни.
Мана неча мингинчи марта,
Қилич кесди эгилган бошни.

Фимирлайди ўзича дунё
Ҳайратларда тош қотди қоя.
Кун қонига бўялди само,
Ва БУГУН ҳам топди ниҳоя.

ЭРТАЮ КЕЧ

Эрта-ю кеч хўрсинади соат чиқ-чиқ
Сочларимдан тортқилайди шамол гир-гир.
Юрагимни бўшатиб қўй, ҳасрат, чиқ, чиқ
Пешонамнинг шўрларини ювгин ёмғир.

Бу кўчалар жаллодларнинг лой кўчаси,
Соғинганим, изи тушмас бераҳмнинг.
Осмон қизил юлдузларга бой кечаси,
Кел, дардингга алишамиз юрагимни.

Юксакларга учолмайди ҳақкалари,
Келар бўлсанг бошим узра само яқин.
Чўчима ҳеч қолдик дея яккаланиб,
Ҳамма йироқ, бизга фақат Худо яқин.

Эрта-ю кеч хўрсинади соат чиқ-чиқ,
Борим қийин, кутиб яшаш ундан оғир.
Кўрмай ўлсам, кетар ахир кўзим очиқ,
Пешонамнинг шўрларини ювмас ёмғир.

ҚЎШИҚ

Юзингизда кун бор экан,
Сочингизда тун бор экан,
Ширин дарддир ишқ-муҳаббат,
То дилимда ул бор экан.
Сизни севдим, Сизни севдим.

Номеҳрибон, жаллодгинам,
Беташвишу бедардгинам.
Бизларга ҳам қиё боқсин,
Боқса дилим ободгина,
Сизни севдим, Сизни севдим.

Париларга сингилмисиз,
Жаннатдан тушган гулмисиз,
Азобингиз олар жонни,
Шунчалар тош кўнгилмисиз?
Сизни севдим, Сизни севдим.

Лутфу карам кам бўлса ҳам,
Сиз деб кўзим нам бўлса ҳам,
Тунлари ой ҳасратдошим,
Ва сирдошим шам бўлса ҳам,
Сизни севдим, Сизни севдим.

ЖИГАРЛАРИМ

Азал-азал ширин сўзнинг зори жонинг,
Ширин сўзлаб эритади ёри-жонинг.
Ҳатто бўлак бўлар экан боланг меҳри,
Жигарингга тортиб турар бори жонинг.

Соғинганда кўзда ёшинг доим тайёр,
Тўқмоқликка қарашади баъзан ганим.
Кўзларимдан дийдорингиз ўтиб турар,
Соғинганим отам маним, онам маним.

Жигарим, деб йўқласангиз кўнгил ўсар,
Лек соғинчдан ўзга сийлар давлатим йўқ.
Дунёда энг чиройли қиз менинг синглим,
Ака, сиздан ўтадиган савлатим йўқ.

Дўсту ёрга берган элим юрагимни,
Ҳасратида толдирдилар курагимни,
Менинг учун ҳеч ким сиздек куймас экан,
Ҳеч ким тутмас гар тойилсам билагимни.

Она, менинг орзуимнинг охири йўқ,
Ота, менинг хоҳишларим ҳали бисёр.
Она, сизнинг кўзингизда недан қайгу?
Ота, сизнинг кўнглингизда не армон бор?

Мен золимман. Икки чанқоқ дарахтимга,
Меҳр деган булоқдан сув тутмай ўтдим.
Яна кимман, гўдагим бир қувонсин деб,
Ҳавас дўконидан навбат кутмай ўтдим.

Битта жойда кўкарар дарахт,
Шамолларнинг йўлини тўсаман.
Лекин илдизимга қурт солиб
Сув бермасанг қандай ўсаман.

Куртагим кўп ҳали зангори,
Мен ҳаётга ошиқман жуда.
Яшашимга ҳалал бермасанг,
Унмоғим ҳам бўлар авжида.

Ҳатто соя пайдо қилмасам,
Бесамар кун, кўнгил тўлмайди.
Дарахтлиқни сенга бераман,
Бу аҳволда яшаб бўлмайди.

Юрган дарё деди дониш эл,
Бу ҳикматин тез англаб етдим.
Эзгуликка тўлдириб дилни,
Дарё бўлдим
Хайр. Мен кетдим.

Ҳаёт ташвишлари худди доридек,
Таъмин аччигидан нолиб кетаман.
Ичсанг улғаясан, агар ичмасанг
Кўримсизлигингча қолиб кетасан.

Улғайиш кўнгилга бағишлар ҳузур,
Таъсирини сезмай учаверибман.
Ҳар гал учганимда отам дарди зўр
Онам чиройидан кечаверибман.

МЕНГЗАШ

Отам – менга елка тутган ер,
Онам – менга бўй берган осмон.
Иккисидан кўнгил узолмай,
Аросатда айландим нолон.

Муҳаббатим – ширин эртагим,
Изтироблар – ошиғим орсиз.
Оппоқ булутларнинг ёнида,
Хаёлларим, яхшиям борсиз.

Турна – онам, қалдирғоч – синглим,
Олисларга турмушга чиққан.
Дилим тўла соғинларингга
Кўзим дийдорингга ичиккан.

Нур элайди кўкдаги Нонвой,
Ҳисларимни белаиверади.
Дардлар...
Дардлар қариндошим ҳойнаҳой,
Айтмасам ҳам келаверади.

Ақали яратмай чивинни,
Қай нокас олимлик талашгай.
«Бўл» дейди осонми, қийинми,
Қодирлик Ўзига ярашгай.

Беқиёс гуллар кўп чаманда,
Мафтункор гўшалар ватанда.
Лекин ўн саккиз минг оламда,
Нодирлик Ўзига ярашгай.

Тангримо, жабрингдан қўрқаман,
Ул кунги ажримдан қўрқаман.
Бизларга заррадан тарқаган
Ботирлик Ўзига ярашгай.
Қодирлик Ўзига ярашгай.

Деразани очинг,
Эшикни очинг,
Кулдонга бостиринг тутаяган ғамни.
Ёзининг шаббодаси сизни йўқлайди
Ва кириб келади яйратиб танни.

Феъли-атворимни яхши биласиз,
Мен унча-мунчага пастга тушмайман.
Чексиз ҳаёлларим, гурурим билан
Гўё қушдайман.

Араз кўчасидан ўтиб борардим,
Гарчанд товонларим тилинаверди.
Қайтмаган бўлардим ўзимга қолса,
Соғинчингиз бориб ялинаверди.

Деразани очинг,
Очинг эшикни,
Ёзнинг шаббодаси мисоли елдим.
Уйдаги бор ҳар бир тирқиш-тешикнинг
Чангу ғуборини учирдим,
Келдим.

КУЗ

Неъматларнинг энг анвойиси,
Ким кимни кутибди шунчалар.
Айтмоқчидай энг гўзал изҳор
Оғиз жуфтлаб турар гунчалар.

Илтифотнинг йўқ чегараси,
Сўзлар тегмай лабига лаби.
Ҳаёт қарахт мулозаматдан
Ким сийлабди уни Куз каби.

ТҮҮРТЛИКЛАР

Худо, ишларингга қойиллигим бор,
Билмам яна қанча ой-йиллигим бор,
Жаннатингга киргим келади, аммо,
Гуноҳ ишларингга мойиллигим бор.

Севги, сароблигинг ҳаммага маълум,
Ишқнинг шароблиги ҳаммага маълум,
Ичсангу ичмасанг ҳар бир қадаминг,
Ҳисоб-китоблиги ҳаммага маълум.

Дилим дардга суюк бўлди,
Дард чўғидан куюк бўлди.
Кўнгилни ишққа тўлдирдим,
Буюк бўлди, буюк бўлди.

Билиб-билмай хато қилсам,
Сўнгги пушмоннинг вақти кеч.
Лек Худойим раҳм қилса,
Мингта ёмоннинг қаҳри ҳеч.

Бахтлисан –
Гар бўлса гулдайн қизинг,
Ва яна келишган ўғлонинг бўлса,
Умрида қафасни билмаган сўзинг,
Уйингда бир сандиқ имконинг бўлса.

МУНДАРИЖА

Нон.....	3
Болам.....	4
Онамдан.....	4
Ватан.....	5
Қўлқопим.....	5
Нимжон бола, соғлом бола.....	6
Она кўнгли болада.....	7
Ватан нима?.....	8
Эъзоз.....	9
Олғирлик ҳақида шеър.....	9
Илтижо.....	9
Севгилим.....	10
Нариги дунёда.....	11
Кулиб туриб.....	11
Шамол.....	12
Бир куни.....	13
«Нимага сиз мени севдингиз?».....	13
Филологик шеър.....	14
Дугонам Нигорага.....	15
«Кун қиёмга келиб толиқди».....	15
Эртаю кеч.....	16
Қўшиқ.....	16
Жигарларим.....	17
«Битта жойда кўқарар дарахт».....	18
«Ҳаёт ташвишлари худди доридек».....	19
Менгзаш.....	19
«Ақалли яратмай чивинни».....	20
«Деразани очинг».....	20
Куз.....	21
Тўртликлар.....	22

Маҳфуза Йўлдошева

КУЗИНГДА ҚУЁШ БОР

Шеърлар

Муҳаррир: Дилором

Бадий муҳаррир: Нозимжон Жабборов

Мусахҳиҳ: Маҳмуда Қодирова

10.10.2008 й.да теришга берилди. 4.12.2008 й.да бо-
сишга рухсат этилди. Офсет усули. Оқ қоғоз. Бичими
60x84. 1-24. Ҳажми 1,5 босма табақ. Адади 400 нусха.
Буюртма-2088. Баҳоси келишилган нархда.

«Фарғона» нашриёти.

Фарғона шаҳри, соҳибқирон Темур кўчаси, 28-уй.

*«Ибрат номли босмахона» ОАЖ
(Наманган, Навоий, 36.) да чоп этилди.*